

Вельми Шановна Пані

Ольга Петровна!

Тому сей мит іще ніг свіжии вранні-
ни обовідань мочи ніікки про ту без-
копечну, справді материньку добро-
ту і терпівіть, з якою Ви, гаяні сво-
їми вранніми клопотами і пригода-
ми, нікчваніся ще й мого сімвю
через це міто. А не вимі отисати Вам,
як глибоко зворушим мене ті обові-
даня - і забітінгати не троха: а добре та-
мю, як парю я заслужив на таллу Ва-
шу добрість, хор гачевкою Вам, що в мо-
їм побачаню Ви ве іоям високо,
обіг Вашого брата а мого найліпшо-
го вмітера. Та се вше акає така фра-
тальніть, що а забітқи муну ро-
біти прикройти та клопоти тии,

Вже тут об'язі Т-Ком і мурванія виводити
чи і розв'язати війну духа, та я думаю, що да-
же слово буде мати для неї далеко більшу
ціну. А думка сама собі видана дуже
часовою, тим більше, що видана друком
тому альманаха Крини Контрабанди і нашої
популярності такі книжки нас ще й те не
добре жакобою, що в найліпших наші буде
тільки об'ємом літературним, ком'єнта-
ром газети самою своєю природою переї-
лає справу на нове робити уромадівки, ста-
ча середком і вирази певного руху, да-
ваком певної постійної організації, ко-
три іменно життєвості нашому найбільше
треба.

Друге діло, про котре я хотів поговорити
з Вами, є повість Лелі Українки, ко-
тра знаходиться у мене. Що Ви думаєте з
нею робити? А так, що Ви призначити її
для друку тому альманаха. Та ком'
то ще той альманах буде друкований. Чи
не можна би змінити цю поїманову, щоб
така гарна річ не лежала в рукописі? Я
прочитав цю повість і вона мені дуже по-
добалася, так що ком'єнти була на те дама і

Лариса Петровна була, то я радо опубліку-
вав би її в найближчій Книжечці Лі-
тературно-наукової бібліотеки. Я хотів по-
казати друку, як тільки одержу Ваш лист.

Дуже жаль, що здоров'я Лариси Петровни
не поправилось в Криму так, як ви їй
надіялись. Та я надіюсь, що тепер хор теж,
при хороших іхній порі, воно буде ліпше,
і ми знову як найближче старим по-
бі її праці, обов'язком обіцяні анімі гла бі-
бліотеки перевести з Діктора його.

Ми обоє з жінкою дуже турбуємося ста-
ном Вашого здоров'я, Шаповна Тамі. Від-
віндратом жінка покинула Вас негу-
ною, і боїться, в турботи, яких пришили
Вам наші діти, не поможуть Вам знову
здоровлю. Будьте рашкові, пам'ятайте на
хор Кишка сів.

Ми обоє залучаємо низенькі покломи Вам,
Шаповна Тамі, Ларисі Петровні, наші Лі-
лі, а діти ми поздоровляють Доронку і
Милосю і Олександрку і Маршию. Як же
здоровляти? Дарно вона боялася, що набра-
лася цухіт від нашої Петрушка. Єгоо гла

Вел

Тому
нам
Колер

ту і т
і ми
ми,

через
як
дана

мно
му
їм

одір
во в
та
бути

губав и кар и забавнас нас, що нїяких
вхит у него не на ами прирмателу, а є не ве
милка англійська добрих і збравіни впр
нагми, а мїа на доброту гїти, коли у них
рїшуться зрїти. Старши хромїки, гїткы
вони побудови на сїї, беруть ретъ ретъ
здоровїи мї і крївкїи мї; збїно, а з сїо
нашо воки шо мїа тїлько кормїтї, шо
вель денъ до 8-ї вокути берега не можу
ї гїматї, шо би гїгати жаккы небуць про
боту. Мукам мї вбачїтї і мїа і не
наїмї, мїа гїа набуць ж мїа вбачї
ше втїї сїиї

Прїмїтї, Мановна Танї, ше жаккы
впрїу вогакы і забавненї, шо так
вмїоко вобачїтї

Ваше покїрїнїї

Лан Франко

Львїв г. 30 н. с. сент. 1891.